Namasté

Per PepMaria el dv., 01/07/2016 - 09:00

Al curs sobre religions del món que oferim a ESADE a futurs managers, en Rishabh, manager indi i hindú afincat a Barcelona, ens va explicar amb gran detall el debat en torn de les formes de saludar dels hindús. La forma més utilitzada és el ritual que consisteix a ajuntar les mans, tocar-se el pit (i/o el front) amb els polzes units, inclinar el cap i dir "Namasté", que vol dir "m'inclino davant teu". El significat d'aquest ritual no és la submissió a l'altre sinó el rebaixament del propi ego perquè reconeixem que l'altre està ple de valor i és finalment dipositari de la presència divina.Tanmateix, altres hindús creuen que enlloc de "Namasté" cal dir "Namaskara", que vol dir "m'inclino molt". I és que consideren que el "tu" davant del qual diem "Namasté" és un ésser que està sota les urpes del kharma (les forces subjugadores) i viu en la fosca i en la ignorància. Per això, més val inclinar-se molt (rebaixar molt el meu ego) que no inclinar-se davant d'un ésser presoner.
La meva primera reacció en aprendre aquesta distinció va ser triar quina de les dues salutacions preferia. Però després vaig pensar que és molt propi dels indis respondre als dilemes amb el gest d'inclinar el cap alternativament cap a un costat i cap a l'altre. I el significat d'aquest altre ritual és "Acullo el que m'estàs dient". En aquest cas, l'enigmàtic gest del cap voldria dir: "És important aquest debat, i certament hi ha raons a favor de cadascuna de les opcions".
D'aquest debat en podem treure, al menys, tres ensenyaments rellevants. Primer, és bo fer-se conscient que saludar no hauria de ser un ritual mecànic, previ al que vindrà després, "que és l'important". Saludar és situar-se davant de l'altre o els altres amb una actitud que tindrà molta importància per al clima inicial, el desenvolupament de la trobada i el seu resultat. I no és el mateix entrar en la relació des de la superioritat, que des del respecte profund, o que des d'una actitud que ni tan sols hem arribat a fer conscient. Segon, de vegades no es tracta de posicionar-se en els debats sinó d'acollir-los. I tercer, la diversitat cultural ens permet trobar sentit a moments aparentment insignificants de la vida. Namasté Rishabh!

"El mestre You digué: 'En la pràctica dels ritus, l'harmonia és el més preciós. Ella feia la bellesa del Camí dels reis d'abans, i totes les coses petites i grans en depenien." (Confuci *Analectes* I, 12)
"El Mestre [Confuci] digué: "A un home sense solidaritat humana, ¿de què li serveix la cerimònia?" (Confuci *Analectes* III, 3)
"Mireu de no fer el que Déu vol només perquè la gent us vegi, ja que així no tindríeu cap recompensa del vostre Pare del cel. Per tant, quan facis almoina, no ho anuncïis a toc de trompeta, com fan els hipòcrites a les sinagogues i pels carrers, perquè tothom els alabi. Us asseguro que ja tenen la seva recompensa. En canvi, tu, quan facis almoina, mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta, perquè el teu gest quedi amagat, i el teu Pare, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà." (Mt. 6, 1-4)

· *Quins rituals quotidians puc omplir de sentit si els busco un significat invisible?*
· *Davant de qui acostumo a sentir-me superior, inferior o igual?*
· *Davant de què o qui té sentit inclinar-se?*
· *Quan es planteja un debat o una alternativa, què em pot ajudar a no pronunciar-me ràpidament per una opció i a considerar-les totes amb cura?*